

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Zijne excellentie de heer Drs. S. Dekker
Turfmarkt 147 2511 DP Den Haag

Maarsse, 18 september 2019

Betreft: Reactie op de consultatie Regeling kansspelen op afstand en de Uitvoeringsregeling kansspelen

Hooggeachte heer,

Hartelijk dank voor uw vraag om te reageren en input te geven over de internetconsultatie Regeling Kansspelen op afstand en de uitvoeringsregeling Kansspelen.

Het Centrum voor Verantwoord Spelen heeft eerder laten blijken dat wij verheugd zijn over de stappen die gezet worden over de regulering van online kansspelen. Wij denken graag constructief mee in het belang van spelers en aanbieders om zo te komen tot een veilig, verantwoord en attractief aanbod van kansspelen in Nederland waarbij de consument optimaal beschermd wordt.

Onze reactie in deze consultatie spitst zich toe op Verslavingspreventie.

Uiteraard zijn wij ten alle tijd bereid tot een nadere toelichting.

Hoogachtend,

Yvon Jansma
Directeur Centrum voor Verantwoord Spelen.

Het Centrum voor Verantwoord Spelen (hierna CvVS) zet zich al jaren in, samen met stakeholders, om kansspelverslaving te voorkomen en recreatieve spelers te behouden. Ons motto is dan ook: "Daar zijn waar de speler is".

De actieve zorgplicht van vergunninghouders en de eigen verantwoordelijkheid van de speler dragen in belangrijke mate bij aan verantwoord kansspelaanbod in Nederland.

Wij benoemen bewust de eigen verantwoordelijkheid van de speler. Daarom zijn wij te spreken over de mate en wijze waarop spelers geïnformeerd dienen te worden door de vergunninghouder. Echter hopen wij wel dat de informatie en registratie spelers niet afschrikt om bij gegunde aanbieders te (blijven) spelen. Immers, een goed attractief aanbod blijft belangrijk.

In de regeling werving, reclame en Verslavingspreventie (hierna: RWRVK) zijn een aantal specifieke maatregelen uitgewerkt waar wij puntsgewijs kort op in willen gaan.

Verslavingspreventie cursussen

CvVS ziet het grote belang van de verslavingspreventie cursussen in samenhang met het verslavingspreventiebeleid van de vergunninghouder. Ook het volgen van de cursussen door personen op sleutelposities juichen wij toe. Wij zien dat de eisen met betrekking tot de inhoud en kwaliteit zijn aangepast zodat zij beter aansluiten. Wij vragen ons wel af in welke mate de cursussen voor onlinevergunninghouders en landbased casino/speelautomatenhal verschillen. Immers, de wijze van contact met de gast, het spelaanbod verschillen behoorlijk. Wat is de rol van ervaringsdeskundigen binnen deze cursussen?

Ook willen wij aandacht vragen voor de bewaking van de kwaliteit van deze cursussen. Wie ziet erop toe dat deze gewaarborgd blijft en de cursus in overeenstemming met gestelde eisen gegeven wordt? Is hier wellicht toch ook een rol voor de Kansspelautoriteit weggelegd?

Ook zou het goed zijn dat er een register is waarin alle gecertificeerde werknemers in opgenomen kunnen worden zodat er altijd een adequaat overzicht beschikbaar is. (Vergelijkbaar met het BIG-register voor zorgverleners)¹ zodat ook de certificaten persoonsgebonden blijven en bij verandering van werkplek meegenomen kunnen worden zolang deze geldig zijn.

¹ <https://www.bigregister.nl/>

Wij achten wij het zeer wenselijk dat de cursussen op verschillende niveaus kunnen worden aangeboden om zo goed mogelijk te kunnen aansluiten bij de deelnemers. Tevens dient het bijwonen van expertmeetings en masterclasses gestimuleerd te worden en geregistreerd/gecertificeerd te kunnen worden.

Wij zijn verheugd te lezen dat de bewijsstukken niet meer door GGZ Nederland hoeven verstrekt te worden maar door de trainer. Dit scheelt administratieve handelingen, kosten voor de vergunninghouder en vertraging in verstrekking.

Het middels e-learning aanbieden van de basis cursus is ons inziens een juiste keuze aangezien hierbij de focus op het vergroten van kennis ligt.

Tevens pleiten wij ook voor het inzetten van training i.p.v. cursus. Zeker omdat bij de aanvullende cursus de focus sterk ligt op het oefenen met communicatieve vaardigheden door de deelnemers.

Verslavingspreventiebeleid

CvVS is uiteraard blij dat er toenemende eisen worden gesteld aan het schriftelijk verslavingspreventiebeleid van aanbieders. Deze zijn nu ook duidelijker geformuleerd.

Het getrapte interventie model geeft goede handvatten hoe te handelen bij de verschillende type spelers. Wij hebben nog wel vragen over het persoonlijk onderhoud. Is persoonlijk altijd face to face? Of ook via mail, telefoon, whatsapp o.i.d.? Of is dit stepped care afhankelijk van het stadium waarin de speler zich begeeft? Is de voorkeur van de speler voor de wijze van contact een mogelijkheid?

Wij signaleren ook dat de actieve zorgplicht zodanig zwaar is dat het wellicht in enkele situaties zijn doel voorbij zou kunnen schieten. Met name de eisen en aanbevelingen voor de registratie door speelautomatenhallen en speelcasino's zijn vergaand en lastiger uit te voeren dan voor een online aanbieder. In artikel 21 wordt dit ook onderkent en toch worden dezelfde eisen gesteld. De vraag rijst dan ook hoe dit gaat uitpakken in de realiteit en welke gevolgen dit heeft voor de speler en de vergunninghouder.

De termijn van het bewaren van gegevens over spelers is 3 jaar. Dit is een behoorlijke periode waarin dossiers bewaard worden. Wat maakt dat voor deze tijd is gekozen en wat voor impact heeft dit voor de registratie/administratie van vergunninghouders? Weet een speler dat de informatie zolang bewaart blijft vanaf dat hij de eerste keer is gaan spelen?

Wij vragen ons wel af wat precies de definitie is van een deskundige instelling/deskundigen uit de verslavingszorg is die de vergunninghouder moet inschakelen (artikel 12, tweede lid, artikel 15, eerste lid) en hoe getoetst kan worden. Deze rol van advisering door ervaringsdeskundigen dient nader uitgewerkt te worden.

CvVS blijft zorgen houden betreffende de samenwerking tussen vergunninghouders en verslavingszorg. In onze optiek is er ook een publieke taak voor verslavingszorg om zich in te zetten om kansspeler verslaving te voorkomen bij voorkeur juist in samenwerking met vergunninghouders. Zeker als het gaat om toeleiding naar zorg, warme overdracht, beschikbaar stellen van informatiemateriaal en een constructieve dialoog over het verslavingspreventiebeleid. De eenzijdige zorgplicht voor vergunninghouders is anders ook moeilijk uitvoerbaar.

CRUKS

CvVS blijft sceptisch over de onvrijwillige uitsluiting in CRUKS door aanbieders. Immers als een speler niet gemotiveerd is voor hulp omdat hij problematiek ontkent, kan uitsluiting leiden tot illegaal spelen met alle gevolgen van dien.

Het zou wenselijk zijn dat niet de vergunninghouder alleen met de speler in contact treedt in deze situaties maar ook een onafhankelijke partij die niet per se verslavingszorg is.

Met name als het de vergunninghouder aangerekend kan worden als hij een speler niet tijdig heeft voorgedragen voor onvrijwillige uitsluiting kan de speler de vergunninghouder aansprakelijk stellen voor financieel verlies en andere problemen. Wij vragen ons ook af hoe beoordeeld wordt en door wie precies of de onvrijwillige uitsluiting terecht was.
